

Ker pa od vas nikdo dvornega svetnika dr. Fritz Ploj-a ne pozna, kočemo vam mi povedati, kaj je to za en mož. On je sin umrlega advokata dr. Ploj-a, kateri je mogel iz Ljutomera zbežati in se naseliti v Ptuj, ker so ga kmetje pobiti hoteli. Kandidat Ploj pa je državni uradnik, mož, kateri od vlade na leto 5000 gl. dobi, **in zato, ker on 5000 gl. davčnega denarja prejme, mora storiti to, kar hoče vlada.** Pravi se, da je on vpliven mož! gotovo, ima on moč, temu ali onemu izšolanemu sinu kakega advokata službo preskrbeti na stroške davkoplačevalcev, **ali gospod dr. Ploj je brez moči in mora molčati,** kadar se zahtevajo kmečke koristi, katere vladi niso prijetne, kajti vlada si ne bo dopasti pustila, da bi mož, ki je od nje plačan, proti njej nastopil.

Uradnik Ploj ne bo nikoli smel nastopiti za znižanje davkov, ker on sam od davčnih denarjev živi; on ne bo nikoli za zmanjšanje vojaških bremen govoril, ker mu vlada tega ne dopusti; on tudi ne bo naših interesov proti Ogorski zastopal, ker vlada hoče z Ogorsko v miru živeti, ampak on bo vedno tako govoril, kakor bo ministrom ugajalo. Bodejo li ministri liberalni, bode uradnik Ploj govoril liberalno; bodejo klerikalni, bode on postal katoliški mož; in bodejo nemški, bode on Nemec, in ako bodejo slovenski, bode on Slovenca igral. Od kmetijstva pa nebo nič govoril, ker on od tega ne razume nič.

Kmetje! Mi kmetje gornje radgonskega okraja smo se odločili tega gospoda doktorja in uradnika **ne voliti** in mi smo proti njemu kot državnoborskemu kandidatu, našega vrlega načelnika okrajnega zastopa gospoda **Franc Vračko-ta** postavili.

Gospod Franc Vračko je kmet v Orehovci pri Radgoni, je sin slovenskih kmečkih starišev, posestnik 50 oralov zemljišča, katerega že 30 let sam obdeluje. Leta 1882 bil je v svoji orehovski občini izvoljen občinskim predstojnikom, kjer je še danes obč. predstojnik, je ud krajnega in okrajnega šolskega sveta, načelnik cerkvenega sklada cerkve sv. Petra, in načelnik prostovoljne požarne brambe. Gospod Vračko pa ne deluje samo za svojo domačo občino ampak tudi za cel okraj, ker je od leta 1890 načelnik okrajnega zastopa gornje radgonskega, kateri ga vedno za načelnika izvoli, ker on za kmete prav po očetovski skrbi.

Kmetje! Mi deželani gornje radgonskega okraja ne bomo nobenega drugega volili, kakor gospoda F. Vračko-ta, ker mi ga kot skušenega in sposobnega kmetovalca in politikarja dobro poznamo. Vi pa bode imeli priložnost ga poznati, ker bode on po vseh večjih krajih našega volilnega okraja skliceval shode. Pridite toraj mnogoštevilno na te shode in prepričali se bode, da Franc Vračko, če tudi je samo kmet, v vaših potrebah tisočkrat več razume, kakor pa mladi gospod doktor Ploj. Gornje radgonski kmetje.

Koroški kmetje, zdramite se!

Na spodnjem in gornjem Koroškem vršijo se sedaj državnoborske volitve za četrte in peto kurijo, in kmetom se ponuja nam neznani advokat Pupovac,

posestnik iz Milstata na gornjem Koroškem. Od kod ga je tje veter prinesel; ali iz Poljskega, Češkega ali iz Hrvaškega nam ni znano. Pravi se: ta zna, kako se mora kmetijstvo sukati, on da ve, kako suho drevo vzeleni in tudi ve, kako se mrtev konj zopet oživi, on da zna pa gvišno tudi paragrafe sukati. Če bi bilo res. Ali ni to sramota za nas Korošce, da bi se med nami ne našel eden človek, ki bi znal v državnem zboru za kmeta govoriti, njegove potrebščine predlagati in tako dalje! Ali je res tako malo šol pri nas da bi se en tak tič pri nas ne našel? Ali se res v državnem zboru tako zvijaške besede govorijo, da nas morajo tam le sami advokati zastopati? besede, da bi jih eden četrto- ali petošolec ne zastopil? Da, imamo ga v Lavantinski dolini takega moža, če tudi je le bolj majhen kmet, ki dobro ve in čuti, kje nas čevelj žuli, in to je prav jasen in previden mož. Resnično, mi imamo tudi več takih mož, ali oni se nečejo sami ponujati kakor se ponujajo nam drugi, ker naš kmet se ne zna in noče ponujati in prilizovati. Naši koroški kmetje so sirote in so čisto zmešani ter ne vedo kaj bi volili. Oni ne vedo, v kateri rog bi trobili ali v ta ali v oni. Slučajno sem dobil v roke en čašnik „Štajerca“, ki izhaja v Ptuj in ki se edino dobro za kmeta poteguje in začudil sem se, ko sem ga bral, kako se spodnje štajerski kmeti za svoje pravice potegujejo in da so sami kmetje postavili si svojega kmečkega kandidata, o katerem popolnoma upajo, da bodejo z njim zmagali. Glejte dragi tovariši! zakaj bi pa pri nas kaj takega ne bilo mogoče?! Kmet naj voli kmeta, to bode za naprej naš pregovor.

Kmet iz Pliberka.

Zunanje novice.

Ruski car bolan. Ruski časniki poročajo, da je car postal bolan vsled nekega zastrupljenja. Strup da mu je bil v jed pomešan. Od konca bila je cela Evropa zaradi tega vznemirjena in časniki so o tem veliko pisali, sedaj se pa poroča, da car trpi na trebušnih bolečinah in da mu je vedno bolje.

Poskusila je umoriti nemškega cesarja v Breslavi neka ženska po imenu Selma Schnapka. 200 metrov od železnične postaje odstranjena, predrila je naenkrat umobolno zgledajoča ženska stražo, ki je držala stražo, še zaletela s sekuro v rokah proti vozu, v katerem je bil cesar, postala za trenotek, potem pa zagnala sekuro proti vozu. Zagnala pa ni dosti daleč in je hotela se enkrat vreči. V to pa so posegnili stražniki. Pripeljana na policijo, je izpovedala, da jo je k temu dejanju prisilila cesarica. Cesar sam je priporočil o tem dejanju nič govoriti, ker to je bil čin ene umobolne. In res odpeljali so to žensko v norišnico.

Dva milijona mačkam. Neka francoska gospa Chaussegross je ljubila mačke tako zelo, da je po svoji smrti zapustila dva milijona frankov društvu za varstvo živalij pod tem pogojem, da jih porabi za podporo mačk. Društvo za podpiranje vdov in sirot je hotelo vzeti tista dva milijona, toda sodišče ga je zavrnilo in izročilo milijona društvu za — mačke.